

Spørgsmaalet er da: Vil Vedtagelsen af et Lovforslag som det, der nu foreligger, gavne Gennemførelsen af Udbyttedelingssystemet? og jeg tror, at Svaret maa blive et absolut Nej. Jeg personlig bekender mig til den Tro, at den fremtidige Udvikling, hvis vi skal faa Arbejdsro og skabe bedre Forhold mellem de to Parter, Arbejdsgivere og Arbejdere, maa komme til at gaa i denne Retning, men jeg tror ikke, at det Forslag, som her er forelagt, vil bidrage til, at denne Tanke vinder frem; jeg tror snarere, det vil modarbejde den.

Der er indenfor store Kredse af vor Befolkning, og jeg tilføjer: med Rette, en stærk Aversion imod, at Staten i stedse stigende Grad blander sig ind i Borgernes Forhold, og ganske vist er dette Forslag beskeden, forholdsvis beskeden, i sin Udformning, men vi ved, og den højtærede Minister var ogsaa inde paa det, at naar først det er gennemført, vil det medføre eller kan meget let medføre, at man gaar videre og hurtigt videre ad den Vej; den højtærede Minister udtrykte det saaledes, at naar man har sagt A, var det meget vanskeligt ikke at sige B, og vi kender jo mange Forslag, som er begyndt i Beskedenhed, men ret hurtigt har udviklet sig til Dimensioner, som man oprindeligt ikke havde tænkt sig.

Derfor føler jeg mig overbevist om, at netop det, at man ad Lovgivningens Vej vil fremme denne Tanke, vil medføre, at de Arbejdsgivere, som ellers kunde tænke sig at stille sig velvilligt overfor Tanken, stiller sig en garde. Og i Modsætning til den højtærede Minister og den ærede Ordfører for Venstre, som udtalte deres Glæde over, at vi nu her i Rigsdagen kom til at beskæftige os med dette Forhold, beklager jeg for saa vidt, at vi i Øjeblikket skal beskæftige os med den Slags teoretiske Forslag, som i Virkeligheden ikke har nogen som helst Udsigt til at blive vedtaget, paa et Tidspunkt, da Befolkningen i høj Grad venter andre Forslag vedtaget, som i højere Grad har Bud til vort Erhvervsliv og kan tjene til Afhjælpning af de vanskelige Forhold, hele vort Samfund lider under.

Jeg vil ogsaa gerne rette det Spørgsmaal — det er allerede een Gang stillet — til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, hvorledes man tænker sig, at et Udvalg som det foreslaaede skal virke. Det har jo kun den Opgave at søge Tanken fremmet, men paa hvilken Maade tænker man sig den fremmet? Udvalget skal bestaa af en Formand udpeget af Ministeriet samt 2 Repræsentanter for Arbejdsgiverforeningen og 2 Repræsentanter for de samvirkende

Fagforbund. Nu kan man vel forvente, at de to Organisationer, naar der sker Henvendelse til dem, vil vælge Repræsentanter til at være Medlemmer af Udvalget; men jeg tror, man kan være temmelig overbevist om, at den Interesse, disse 4 Repræsentanter faar for dette Arbejde, vil blive meget minimal, at den Iver, de vil lægge for Dagen, ikke vil blive af den Karakter, at man kan vente sig særlig store Resultater. Man tænke sig f. Eks. det ærede Medlem Hr. Harald Jensen som Medlem af et saadant Udvalg som de samvirkende Fagforbunds Repræsentant; efter de Udtalelser, han i Dag har fremsat, tror jeg, man har Lov til at antage, at den Iver, det ærede Medlem i saa Fald vil lægge for Dagen, ikke i særlig Grad vil fremme Tankens Realisation. Og naar man ved, at Arbejdsgiverne, i hvert Fald Arbejdsgivernes Organisationer, ikke møder denne Tanke med synderlig stor Varme, kan man forvente, at den Stilling, denne Organisations Repræsentanter indtager, vil blive af lignende kølig Karakter som Arbejdernes.

Saa har man naturligvis den anden Udvej, der er anvist i § 1, at Indenrigsministeren udpeger Repræsentanter og udnævner 2 Arbejdsgivere og 2 Arbejdere eller Funktionærer. Men da disse i saa Tilfælde ikke har nogen Føling med Organisationerne, vil deres Betydning for Sagens Gennemførelse og deres Indflydelse paa Organisationerne være ganske minimal, og det vil neppe kunne forventes, at de kan udrette stort, selv om deres Interesse for Spørgsmaalet er levende og overbevist.

Jeg tror derfor, at et saadant Udvalgs Nedsættelse langtfra vil gavne Sagen, men tværtimod vil skade den, som det allerede er sagt, idet Arbejdsgiverne og sikkert ogsaa Arbejderne vil henvise til, at de Forhold kan de nok klare selv. Der foreligger jo ogsaa, saaledes som den højtærede Indenrigsminister fremhævede, en saa omfangsrig Litteratur paa dette Omraade, der er saa mange Eksempler paa Virksomheder, som har indført dette System, og man har saa store Erfaringer, at man saamænd ikke behøver et saadant Udvalgs Medhjælp til at udforme Systemet, hvis Interessen derfor virkelig er til Stede.

Lovforslagets §§ 4, 5 og 6 indeholder Bestemmelser, som naturligvis er tænkt at skulle ansprende Virksomhederne til at indføre Udbyttedelingssystemet. Der er allerede udtalt Betænkelighed ved Laanene og ved Garantierne, medens man var mindre betænkelig ved Skattelettelsen, Fritagelsen for en vis Procentdel af Skatten, og det er jo